

Andrej Cimerman, predsednik občinskega sindikalnega sveta

Za prakso in vsebino

»Poglavitna motivacija sprejema nove funkcije«, mi je dejal Andrej Cimerman, novi predsednik šišenskega občinskega sindikalnega sveta: »da bi tisto, kar smo se dogovorili in zapisali, začeli vendarle v praksi uveljavljati. Če pogledam sindikalne organizacije po delovnih organizacijah naše občine, sindikat tiste vloge, za katero se zavzemamo, nima. Tako smo torej v vsakdanjem življenju nedosledni in iz vsega tega pravzaprav izvirajo tudi naše današnje težave.«

Bivši predsednik našega občinskega Zbora združenega dela je bil s sindikatom pravzaprav povezan že vseskozi, saj je bila to prva poklicna družbeno-

politična organizacija v gospodarstvu. Zanimivo pri tem, da Andrej Cimerman nove funkcije ni sprejel profesionalno, poklicno. Zdi se, da je to vendarle nekoliko nenavaden primer, zato, zakaj tako?

»Da, zadržal sem svoje delovno mesto v orodjarni Iskre. Zdaleje me družba potrebuje in potegnen z delovnega mesta bi pač opravil svoj mandat predsednika. Toda kaj potem? Ni se sramotno vrniti nazaj v delovno organizacijo in jaz bom tako tudi storil, saj pravzaprav niti odšel ne bom. Vendar pa so številni odlični kadri imeli po preteku svojih funkcij težave, pogosto je njihovo delovno mesto v prejšnjem okolju zavzel kdo drug in so se tako znašli nekje vmes. S svojim znanjem, pridobljenimi izkušnjami enostavno niso mogli več delovati v svoji delovni organizaciji, slabšega dela upravičeno niso sprejeli, saj bi to izzvenelo kot nekakšna kazen. Namreč, kdor ima količkaj ambicij, želi vendar napredovati in ne nazadovati.«

Z mesta predsednika občinskega sindikalnega sveta se prav v sindikalni svet kažejo vendarle drugačne dimenzije. Širše, globlje, splošnejše, več je možnosti primerjanja, zaznavanja premikov.

»Vsekakor je tu prisotno spoznanje, da se mora že zavoljo svojega resnično masovnega članstva vklapljati kot politična organizacija v vsa dogajanja, ki potekajo v delovni organizaciji. Nič bi ne smelo biti tu sprenevedanja. Zanimati bi ga morala denimo akumulacija, da bo usmerjena tja, kjer bo dajala najboljše dosežke. Nikakor bi ne smeli sindikalisti podleti trenutnim koristim, posebej v podjetjih, ki jim gre dobro. Mižati na neracionalno trošenje, zaostajanje tehnologije, stagnacijo.«

Ali pa vztrajati na zastarelih programih, ki pomenijo zgolj nekakšno filozofijo preživetja in obstanka. Prav zavoljo tega marsikje ni pogledov naprej, zdrave ambicioznosti, pri tem pa je obilo tamenja, kako smo socialno ogroženi in dohodki zaposlenih padajo:

»Iz vsega tega izvira marsikaj. Tudi inflacija. Mnogo govorimo o povezovanju v čvrste reprovverige, od bazne industrije pa tja do končnega izdelka, resnici na ljubo pa, če stvar damo pod drobnogled, smo prav tu še v veliki meri v čistih kupoprodajnih odnosih. Veliko dohodka se ustvarja z zidanjem cen in tu so poglavitni generatorji naše inflacije.«

Toda kje je rešitev? Kako naj prav sindikat rešuje tako obširne naloge, ki so pogosto nekoliko oddaljene od članstva?

»Rešitev je zanesljivo samo v delu. Tudi v poglobljenem sindikalnem delu, kjer morajo vodstva osnovnih organizacij določiti prioriteto nalog, ki bodo dale vsebinske premike. Ni mogoče opravljati vsega hkrati enako zagnano, saj to drobi sile in moči in tudi dosežki niso taki, kakor bi jih želeli.«

In katere naj bi bile prvenstvene, vsebinske naloge našega sindikata. Kaj je tisto, kar naj bi sindikalisti trdno zgrabili za vrat in stiskali, dokler bi se resnično nekaj ne spremenilo?

»Kljub vsemu menim, da je najvažnejša naloga sindikata zagotavljati dobre pogoje dela in pridobivanja dohodka na način, da bi ne bil ogrožen socialni položaj tistega, ki dela. In drugo, samokritično vendarle ugotoviti tudi, da je v številnih delovnih organizacijah še mnogo notranjih rezerv za izrabo delovnega časa in dvig produktivnosti.«

Andrej Cimerman sam izhaja iz delovne organizacije, kjer imajo zelo težak proizvodni program. Ta zahteva obilo volje, dela. Toda izkušnja Andreja Cimermana uči, da je z doslednim uveljavljanjem samoupravnih in delovnih naporov mogoče uresničiti tudi tisto, kar je bilo videti neizvedljivo. Prav zato je pričakovati, da bo Andrej lažje razumel druge. Vedel bo, kdaj je potrebno pomagati in kdaj odločno zahtevati...

Bogomir Šeflc
Foto: Marjan Ciglič

Odgovora pa še ni...

Nekatere trgovine imajo le neprekinjen dopoldanski delovni čas, npr. od 7.30 do 14.30. Takrat lahko kupujejo upokojeenci, učenci in študenti, ne pa zaposleni krajani. Zato je 5 svetov potrošnikov iz naše občine predlagalo tem trgovinam, naj dvakrat na teden poslujejo tudi v popoldanskem času. Ker v trgovinah s svojo pobudo niso nalezli na posluh, so predlagali spremembo odloka o poslovnem času, ki ga je sprejela Skupščina mesta Ljubljane leta 1982. Ta predlog so poslali pristojnim organom v občini in mestu junija lani; odgovora še niso dobili.

RUSTOVANJE
RUSTOVANJE
8. IN 11. II. 1986
V ZIMSKEM VRTU
HOTELO ILIRIJA
igra ansambel »LIRA«
V MOTELU TIKVEŠ
igra ansambel
»Helios«

Srečanje šoferjev in avtomehanikov Ljubljane

Tokrat v kinu Šiška

V kinu Šiška je bilo minuli mesec že tradicionalno srečanje šoferjev in avtomehanikov Ljubljane. Ker pa je leto 1986 proglašeno za leto evropske prometne varnosti in ker — po drugi plati — mineva štirinšestdeset let od ustanovitve prve organizacije poklicnih voznikov in avtomehanikov na slovenskih tleh, je bila letošnja priložnost še tolikanj bolj primerna.

Slovenski šoferji in avtomehaniki se s ponosom ozirajo na svoje stanovske kolege, ki so že na samem začetku cestnega prometa in transporta znali zasnovati organizacijo, namenjeno združevanju vseh poklicnih voznikov ter skrbi za njihovo socialno in kulturno raven. Slavnostne akademije in srečanja v prepolni dvorani so se poleg predstavnikov mesta Ljubljane in republike udeležili tudi nekdanji tankisti — borci NOV.

Najbolj zaslužnim članom združenja so izročena visoka družbena in društvena priznanja — plakete tovarništva in priznanja, ljubljansko združenje pa je prejelo tudi plaketo Zveze združenj šoferjev in avtomehanikov Jugoslavije. In če še omenimo prisotnost Janeza Škofa in Henčka v popolni zasedbi, je bilo srečanje več kot prijetno.

Jože Čurin

Tekmovanje v veleslalomu

OO ZSS Lj.-Šiška in ZTKO Lj.-Šiška razpisujeta tekmovanje v veleslalomu za TOZD občine Lj.-Šiška.

Tekmovanje bo v nedeljo 2. marca 1986 ob 10. uri v KRANJSKI GORI.

Pravico nastopa imajo članice osnovnih organizacij ZS občine Ljubljana-Šiška v okviru naslednjih starostnih kategorij:

MOŠKI:

- A: do 25 let roj. 61 in mlajši
- B: 26—35 let roj. 1960—1951
- C: 36—45 let roj. 1950—1941
- D: nad 45 let roj. 1940 in starejši

ŽENSKE:

- A: do 25 let roj. 1961 in mlajše
  - B: 26—35 let roj. 1960—1951
  - C: nad 35 let roj. 1950 in starejše
- Prijavite se do 21. februarja 86 na naslov: ZTKO Lj. Šiška Celovška 25, 61000 Ljubljana.
Do zaključka prijavnega roka mora biti poravnana prijavnina, ki znaša 300 din na tekmovalca.
Nakažete jo na račun ZTKO Lj. Šiška št. 50104-678-59439

Žrebanje startnih števil bo 24. februarja 86 ob 13. uri v prostorih SD Integral, Celovška 166, IV. nadstropje v sejni sobi.

Tekmovanje je posamezno in ekipno. Prvi trije posamezniki v kategoriji prejmejo kolajne.

Prve tri ekipe pri moških, ženskah in vseekipno prejmejo pokale.